

BEČUNČEK

Št.8

Bistrica na Dravi

11.11.1945.

Vrhovčan:

DOBER RAČUNAR.

Učiteljica se je na vse pretege trudila, da bi Janezka naučila šteti do šest. A ves njen trud je bil zaman. Na šolo pride nadzornik in na nesrečo vpraša vprav Janezka, naj šteje do šest.

"Zna samo do pet, naprej pa ne" mu pojasni učiteljica. "Vse sem že poskusila, pa ga ne morem pripraviti do tega, da bi štel čez pet."

"Za nimate prave metode" ji odvrne gospod nadzornik.

"Bom pa jaz poskusil, boste videli, da bo šlo". In gospod nadzornik se loti nadbudnega Janezka. "Janezek pridi sem k meni". In Janezek pričaplja pred gospoda nadzornika.

"Ako ti da mamica eno jabolko, koliko jabolk imaš?"

"Enega" se odreže Janezek.

"Zelo dobro"! In sedaj ti da oče še enega, koliko jih imaš sedaj?"

"Dva" se odreže Janezek.

"Prav dobro", že vidim, da bo šlo pravi gospod nadzornik. "In domov pride brat, pa ti prinese še eno jabolko, koliko jih imaš sedaj?"

"Tri"!

"Vrlo dobro"! Iz tebe bo še nekaj, smehlja se potreplja Janezka po rami ježno pa pogleda učiteljico. Potem pa nadaljuje: "Sestra te ima rada, pa ti da še

ona eno jabolko. Ali več koliko jih imaš sedaj?"

"Sedaj jih imam štiri, gospod nadzornik".

"Imenitno"! "Sedaj pa pride na obisk še teta in ti podari eno jabolko, koliko jih imaš pa sedaj?"

"Pet"!

Nadzorniku so kar gorela lica od zadovoljnosti.

"Saj sem vedel, da si hraber dečko. Če bo šlo tako naprej, postaneš še nadzornik. Sedaj pa dobro pazi! Koliko jabolk pa bi potem imel, če ti dam še jaz eno?"

"Gospod nadzornik, ako mi daste pa še vi eno jabolko, potem jih bom imel pa že zadosti" se odreže Janezek.

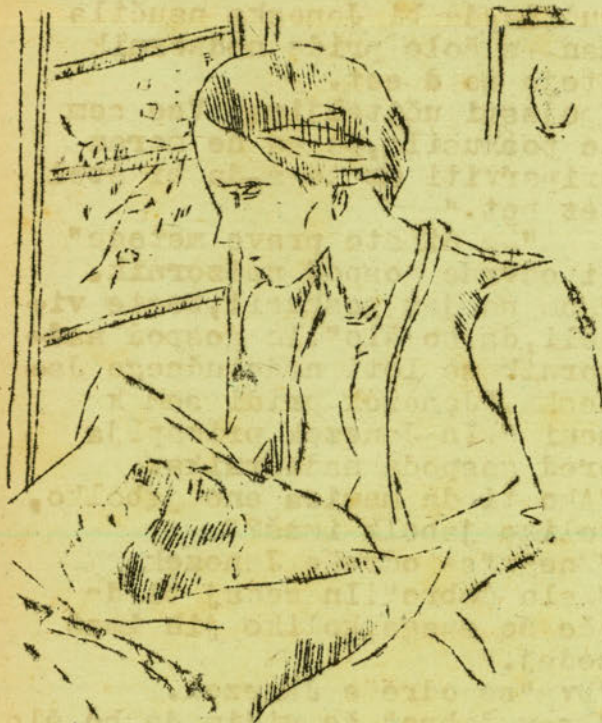
Pospodu nadzorniku je postalo vroče, hitro pograbi klobuk in zgine iz razreda.

Žalostna mati

Živela je mati s svojo edino hčerko, ki jo je iskreno ljubila. Dozdevalo se ji je, da brez nje ne bi mogla živeti. Toda Bog je sklenil drugače in poslal hudo bolezen, ki je brez usmiljenja začela pobirati otroke.

Tudi deklica hudo zboli. Tri dni in tri noči bdi žalostna mati ob njeni postelji, moli in joče. Četrtega dne pa deklica umrje. Matero se polasti brezmejna žalost in vsa obupana ne je in ne spi tri dni in tri noči. Ves čas samo joče in kliče svojega otroka.

Ko sedi tretjo noč ob postelji, v kateri je umrla deklica, je bila že tako slaba, da je omočlevala. Hipoma se odpro vrata, in mati se prestreži, ko zagleda na pragu svojo rajno hčerko.

Stala je kot belo oblečen angelček in z obraza sta ji odsevala veselje in nedolžnost. V rokah pa je držala poln vrč.

"Ljuba mama" reče deklica, "ne jokaj toliko po meni! Glej, v tem vrču so vse tvoje solze, ki si jih prelila za menoj. Angel žalosti jih je na nabral, in čim več bi jih bilo, tem bolj bi mi kalile rajsko veselje. Torej, ljuba mama, ne jokaj več, zakaj tvoj otrok je neizrečeno srečen in angelci so njegovi družabniki." Deklica izgine. Mati pa od slej ni nikdar več jokala po nji, ampak se je veselila, da njen otrok uživa rajsko veselje, katerega ji pa noče kratiti s svojimi solzami.

////

Anton Medved:

SLOVENSKA GOVORICA

Ko prišel sem na svet,
v zibeli bil odet,
v uho mi prva je zvenela,
v ubranih glasovih tiho pela
SLOVENSKA GOVORICA.

Spoznaval sem Boga
iz vernega srca,
zvečer in zjutraj mati mila
roke mi sklepala, molila
V SLOVENSKI GOVORICI

Za dnem je minil dan,
in zrastel sem močan
in znal sem dva izraza sama
čeblijal sem: ata, mama
V SLOVENSKI GOVORICI.

Z otroki čil, vesel
po travnikih sem pel;
molim, govorim in pojem
kot nekdanj danes v glasu tvojem,
SLOVENSKA GOVORICA.

Slovenec sem in bom
presčno ljubil dom.
Obvaruj Bog ga vse nezgode!
Najljubša mi do smrti bude
SLOVENSKA GOVORICA!

///

///

MARTIN KRPAN

/Nadaljevanje/

Krpan odgovori: "Vsaki človek je tak, kakoršnega je Bog dal; vsaki ima nekaj nad sabo; kdor ni grbast, morda pa je trobast! Moje obnašanje ni za Vas, uže vidim, da ne. Tega se sedaj ne menimo, da bi jaz tukaj ostal. Saj tudi kobilica, ki se ji pravi kozica, ni vajena zmirom ob suhi krmi. Doma se je pasla po gozdu, na potu pa ob cestah!"

Na to pristopi minister Gregor, ki je imel ključke od cesarske kase, ker taki imajo za vsako reč posebej služabnika. Minister se oglasi: "Cesarost, veste kaj? Vaš norec Stehan je umrl; včeraj smo i-

imeli osmi dan za njim, Bog mu daj nebeško luč! Stehan in Krpan, to si je nekam jako podobno. Kaj menite? Morda bi le-ta prevzel njegovo službo? Nič se ne ve. Zvitorepec je; smešen tudi, jezičen ravnotako; vse krščanstvo ga nima tega!"

Krpan odgovori: "Magister Gregor, veste kaj? Enkrat sem bil vaš bebec, dvakrat pa ne bom. Smejalo bi se malo in veliko meni in moji zarobljeni pameti, ko bi to naredil. - Zdaj pa dobro, da mi je prišlo na misel!

kmalu bi bil pozabil, kar imam že dolgo na jeziku. Cesarost, nekdanj ste me bili sročali s kobilico v snegu, kaj ne?"

Cesar: "Bilo je tako, bilo!"

Krpan: "Kaj pa sem nesel na tovarno?"

Cesar: "Bruse pa kresivno gobo."

Krpan: "To je bilo ta čas, ko ste se Vi peljali v Jeruzalem."

Cesar: "Bosa je ta! K morju sem šel! Za Jeruzalem toliko vem, kolikor za svojo zadnjo uro."

Krpan: "Jaz pa bruse in kresivno gobo ravno toliko. Takrat, veste, vam nisem bil resnice povedal, kar mi je še sedaj žal. Angleško sol sem prenašal. Saj se nisem bal prav za prav ne vas, ne vašega kočijaža. Pa taka je le: kadar se človek zasukne s pravega pota, naj bo še tako močan, pa se vendar boji, če veja ob vejo udari."

Na to pravi minister Gregor: "Ne veš, da je prepovedano? To je nevaren človek; državi dela škodo. Prinite ga zaprimoga!"

Krpan: "Kdo me bo? Morda vi dolgototec, ki ste suhi, kakor ražen; ki je vas in vašega magistrovanja z vami komaj za polno pest? Z eno samo roko vas porinem čez svetega Štefana streho, ki stoji sredi mesta! Nikar praznih besed ne razdirajte!"

Cesar pravi: "Le ti meni povedi, če bi morda še kaj rad. Midva ne bova v sovraštvu ostala ne, če Bog da, da ne. Minister Gregor, ti ga pa le pusti! Uže jaz vem kako je!"

Krpan odgovori: "Poslušajte ne tedaj! Moje otepanje z Brdavsom ven, da je imena vredno. Kaj se zna? Morda bodo postavači še celo skladali pripovedke in pesmi, da se bo govorilo, ko ne bo ne vas ne mene kosti ne prsti, če ne bo magister Gregor dal drugače v bukve zapisati. Pa naj stori, kakor če; meni se ne bo s tem ne prikupil ne odkupil. Ampak je vendar vsaki delavec vreden svojega plačila, to sem v cerkvi slišal. Če je vaša draga volja, dajte mi tedaj pismo, ki bo veljavno pred vsako duhovsko in svetno gosposko; pa tudi svoj pečat morate udariti, da bom brez skrbi-angleško slo sol nosil po svetu."

DEDEK PA JE POLN MISLI
IN PRIPRAVLJA ŠE NAPREJ.
CELO GNEZDO JAJČEC STRUŽI
IN JE PRAVI ČARODEJ.

V JAJCA, V VALJE ZVRTA LUKNJE.
KAJ BI NEKI V LUKNJE DAL?
VANJE VTARNE DEDEK PALČKE,
PA JE MRTVI LES ŽIVAL.

///

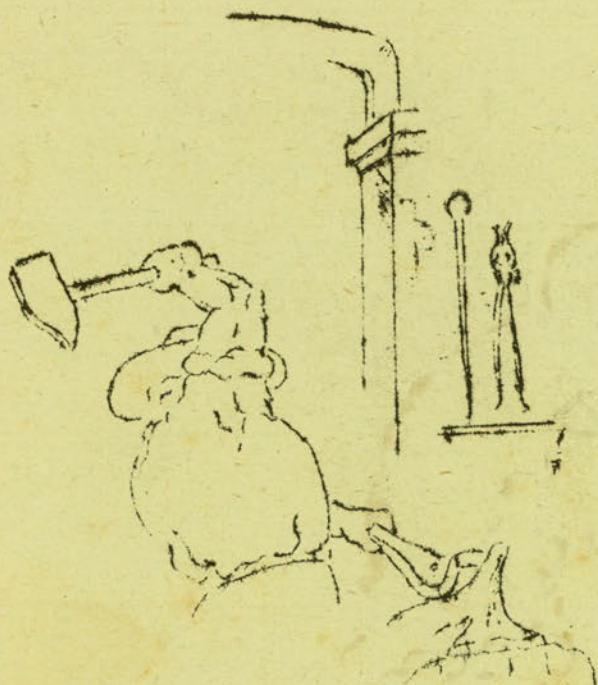
DROBNI ROD PIŠČANCEV MALIH
SE IZ JAJČEC JE RAZVIL.
ŽE KRIČIJO LAČNI KLJUNČKI:
"DEDEK MIHA, ČIV, ČIV, ČIV !"

///

////

ŠALE IN UGANKE

ŠTUDENT NA VLAKU. V voz osebnega vlaka stopi študent, ki se je vozil z vlakom v šolo. Voz je bil zatohel in poln dima. Študent stopi k oknu in ga hoče odpreti, pa ne more. "Ali ne morete" vpraša kmet in odpre okno, nato pa važno reče: "Veste mladi gospod, ni dovolj da ima človek tu" in pokaže na čelo, "ampak mora imeti tudi tu", ter pokaže na močne roke. Študentu je bilo sila neredno in premišljuje, kako bi možakarju vrnil. Pa mu pride na misel. Stopi pod zasilno zavoro in se obesi nanjo. Pristopi isti možak in mu pravi: "Ali tudi to ne morete" in hitro krepko potegne za zavoro. Vlak se ustavi in možak je moral plačati kazen. Ko sprevodnik odide, pravi študent: "Ni dovolj, da ima človek v rokah, imeti mora tudi v glavi." Vsi navzoči so planili v smeh.

Krpan vzame kos železa in naj-
težje kladivo, ki ga je kovač vso-
lej z obema rokama vihtel, njemu
pa je v eni roci palo, kakor bi koga klopel...

Martin Krpan pak izvleče prvega in
sednjega čez prag

Krpan gre na cesarski vrt in posaka mlado, košato lipo iznad
kanonite nize, kamor so hodili poletu gospoda hladit se.....

Krpan potegne Brdavsca na tla, pa ga položi, kakor bi otroka v zibel deval, ter mu stopi za vrat in reče: "No, zdaj pa le hitro izmoli očencšek ali dva, in pa svojih grehov se malo pokesaj; izpovedal se ne boš več, niman časa dolgo odlašati....."